

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212438
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212438.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 13C/115/2012-60 zo dňa 30.09.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 13C/115/2012-60 zo dňa 30.09.2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu škody vo výške 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 387,24 Eur z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym právnym postupom okresného súdu. Tvrdený nesprávny úradný postup okresného súdu mal spočívať v tom, že okresný súd ako exekučný súd v exekučnej veci v zákonnej lehote 30 dní od doručenia žiadosti nerozhodol o zmene súdneho exekútora. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov konania, ako aj s ich prílohami a exekučným spisom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1Er/307/2004. V konaní zistil, že žalobca ako oprávnený spísal návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému Zdenkovi Gašekovi dňa 13.02.2004 a tento bol doručený súdnemu exekútorovi 23.02.2004, ktorým dňom začalo exekučné konanie, pričom exekučným titulom bola notárska zápisnica o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou. Súdny exekútor požiadal podaním doručeným súdu 02.03.2004 o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo vydané dňa 05.03.2004. Písomným podaním zo dňa 28.10.2009 doručeným súdu 02.11.2009 žalobca ako oprávnený požiadal o zmenu súdneho exekútora a žiadal, aby exekúciu vykonával JUDr. Rudolf Krutý. Okresný súd uznesením č.k. 1Er/307/2004-18 zo dňa 01.06.2010 rozhodol o zmene súdneho exekútora tak, že vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého. Následne uznesením zo dňa 22.01.2013 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/185/2015 zo dňa 21.08.2013 toto rozhodnutie potvrdil. Okresný súd vydal dňa 20.01.2014 uznesenie, ktorým exekúciu zastavil. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorý si uplatnil z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“) nie je dôvodný, a preto žalobu zamietol. Pokiaľ si žalobca uplatňoval náhradu škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, okresný súd poukázal na znenie ust. § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31.08.2005, ktoré neustanovovalo povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v 30-dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, lehota bola stanovená až od 01.09.2005. O návrhu na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté 01.06.2010 a keďže v tomto prípade žiadna lehota na vydanie rozhodnutia neplatila, prvostupňový súd mal za to, že o zmene súdneho exekútora bola rozhodnuté v primeranom čase bez zbytočných prieťahov. Keďže prvostupňový súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pričom prihliadol aj na okolnosti, za ktorých malo k ujme dôjsť (v tomto období podania návrhu na zmenu súdneho exekútora žalobca postupne podával hromadné podania v exekučných veciach na exekučný súd, čo výrazne ovplyvnilo plynulé vybavovanie exekučnej agendy a došlo k mimoriadnej zaťažnosti exekučného súdu), neboli splnené podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 a § 17 zák. č. 514/2003 Z.z., a preto návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný. Dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na náhradu škody (nebol preukázaný vznik škody, ani jej výška, ani vzťah medzi tvrdeným porušením právnej povinnosti a vznikom tvrdenej škody a nevznikol ani nárok na nemajetkovú ujmu z dôvodu, že neboli preukázané základné predpoklady pre vznik nároku na náhradu takejto nemajetkovej ujmy, a to nesprávny úradný postup, ako ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a výškou nemajetkovej ujmy.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej s poukazom na § 15 O.s.p. namietal, že upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudca, ktorému bola vec pridelená, je z pojednávania a rozhodovania veci vylúčený. Okolnosť, že krajský súd nezvážil v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že tohto sudcu nemožno považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Nie je preto prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca ďalej namietal, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomnými vyjadreniami žalovaného k žalobe, ani so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise. Súd tak porušil právo na kontradiktórny súdny proces. Súd sa podľa odvolateľa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je podľa odvolateľa dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdному exekútorovi. Aby prvostupňový súd mohol konštatovať, že v príslušnom exekučnom konaní sa nevyskytol nesprávny úradný postup, je potrebné zisťovať aj moment skutočného doručenia riadneho poverenia, resp. rozhodnutia o žiadosti na vydanie poverenia. Ďalej namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodov určil sám. V konaní boli podľa žalobcu preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, súd však zamietol žalobu z dôvodu jej nedôvodnosti napriek tomu, že zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné dôvody. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. V odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3

O.s.p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 28.08.2015, pričom napadnutý rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. (1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplataenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym postupom exekučného súdu v exekučnom konaní, keď v exekučnej veci v zákonnej lehote 30 dní od doručenia žiadosti v zmysle § 44 Exekučného poriadku nerozhodol o zmene súdneho exekútora. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie konkrétnym exekučným spisom Okresného súdu Rimavská Sobota. Priamo v žalobe žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil návrh žalobcu žalovanému na vyjadrenie, vyjadrenie žalovaného k žalobe doručil žalobcovi dňa 25.08.2014, obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania o.i. aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Na svojej úradnej tabuli okresný súd v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. riadne a včas oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku; po uplynutí 5-dňovej zákonnej lehoty okresný súd následne vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil, o čom svedčí zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku. K spisu okresného súdu je pripojená v napadnutom rozsudku uvedená fotokópia listín z exekučného spisu 1Er/307/2004. V tomto exekučnom konaní mala byť žalobcovi podľa návrhu vo veci samej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda a nemajetková ujma.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhol tento zrušiť s prihladnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihladnutím na ním tvrdené procesné chyby. Vzhľadom na charakter uplatnených odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V prejednanom prípade je zrejmé, že pravdepodobne z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne súdy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolanie žalobcu obsahuje zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. V odvolaní odvolateľ namieta nedodržanie lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v žalobe však namieta nesprávny úradný postup súdu pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora. Poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené

podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, zároveň však namieta, že súd vec prejednal v jeho neprítomnosti bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení (o.i. odvolateľ namieta, že požiadal o odročenie pojednávania, resp. žiadal zrušiť termín pojednávania, hoci takúto žiadosť okresnému súdu nepodal; namieta, že okresný súd nemohol rozhodovať vo veci samej, pretože v rovnakom rozhodnutí rozhodol o žalobcovom návrhu na prerušenie konania tak, že návrh zamietol, hoci v prejednávanej veci žalobca návrh na prerušenie konania vôbec nepodal; namieta, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný doručil súdu písomné vyjadrenie k žalobe dňa 25.07.2013), žalobca súdu pripisuje závery, ktoré tento v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevysovil.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu smerujúce voči konkrétnym záverom okresného súdu uvedeným v napadnutom rozhodnutí, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je správny, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolaciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodnutia veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 a 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, podľa ktorého: „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.“ Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v ČR pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonnú sudkyňu z pojednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13NcC/329/2012-10 zo dňa 15.10.2012) bolo účastníkom riadne doručené. Iné, resp. nové dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil tak jeho právo na kontradiktórne konanie, rovnako nie je dôvodná. Okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade so zákonom, pretože v prejednávanej veci sa jedná vzhľadom na predmet konania o drobný spor (§ 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 200ea ods. 1 a 2 O.s.p.). Zo spisu vyplýva, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku okresný súd riadne a včas oznámil na svojej úradnej tabuli (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovaného k žalobe. Zákonným postupom okresného súdu nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom; k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie mimo pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.), toto však pozostávalo len v oboznámení

sa s exekučným spisom a listinami v ňom obsiahnutými, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe. Žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania, a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj návrhu na zmenu súdneho exekútora, až do rozhodnutia exekučného súdu mu bol nepochybne známy, nakoľko z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia v exekučnom konaní boli žalobcovi riadne doručené. Pokiaľ žalobca namietal, že okresný súd nevykonal dokazovanie predloženým znaleckým posudkom, súd poukazuje na to, že žalobca do spisu okresného súdu znalecký posudok nepredložil. Iné dokazovanie žalobca nenavrhol a okresný súd nevykonal.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej právoplatne rozhodnúť o žalobcom podanom návrhu na prerušenie konania, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže žalobca v konaní pred okresným súdom takýto návrh nepredložil. Rovnako nekorešpondujúca s obsahom súdneho spisu bola aj námietka odvolateľa, že okresný súd rozhodol napriek tomu, že žalobca požiadal o odročenie pojednávania.

Pokiaľ žalobca namietal záver okresného súdu o nenaplnení zodpovednosti žalovaného za škodu z dôvodu, že žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní, odvolací súd považoval aj túto námietku za nedôvodnú. Nesprávny úradný postup exekučného súdu v konaní mal podľa žalobcu spočívať v tom, že exekučný súd nerozhodol o zmene exekútora v zákonnej 30-dňovej lehote. Prvostupňový súd však správne dospel k záveru, že nešlo o nesprávny úradný postup, pretože predmetné exekučné konanie začalo dňom doručenia návrhu súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdu, t.j. dňom 23.02.2004. Exekučnému súdu bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 02.11.2009. Keďže exekučné konanie začalo dňa 23.02.2004, na predmetné exekučné konanie je potrebné aplikovať ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení úč. do 31.08.2005. Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ustanovenie ods. 2 neustanovuje inak. Podľa ust. ods. 2 cit. § 238 Exekučného poriadku, ktoré ustanovenie taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, avšak s výnimkou ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení úč. do 31.08.2005 ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena súdneho exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že citovaná právna norma neustanovovala exekučnému súdu povinnosť rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na zmenu exekútora, t.j. nebola stanovená žiadna zákonná lehota na vydanie rozhodnutia. Prvostupňový súd preto správne konštatoval, že nebola porušená žiadna právna povinnosť zo strany súdu, t.j. žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca nepreukázal ani existenciu prietahov v predmetnom exekučnom konaní, čo správne konštatoval prvostupňový súd po preskúmaní okolností konkrétneho prípadu. Je potrebné zdôrazniť, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prietah v konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 Ústavy SR (I.ÚS 48/03, III.ÚS 59/05). Či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy sa zohľadňujú štyri základné kritériá, a to právna a faktická zložitosť veci, správanie sa účastníkov súdneho konania, postup samotného súdu a význam veci pre účastníka. V tomto prípade je významná skutočnosť, že navrhovateľ pred okresným súdom inicioval značne vysoký počet exekučných konaní. Aj keď zaťaženosť súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých musí zabezpečiť súdne konanie nie je dôvodom na zbavenie sa zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní, je však nevyhnutné k tomuto faktu prihliadnúť a to vo vzťahu ku kritériám posudzovania prietahov, ako aj v záujme ochrany práv a slobôd iných. Povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa s veľkým množstvom podaní žalobcu zvyšuje faktickú zložitosť veci z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania žalobcu. V takýchto prípadoch je možné aj z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania konania. Povinnosť okresného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi žalobcu sa tak nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou tohto súdu poskytnúť súdnu ochranu bez zbytočných prietahov a v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa pred dotknutým súdom uchádzajú o súdnu ochranu (II.ÚS 64/97). Zároveň treba poukázať na to, že zbytočné prietahy v konaní je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho ktorého úkonu súdu. Ani jej nedodržanie automaticky

nevyvoláva porušenie základného práva upraveného v § 48 ods. 2 Ústavy. Odvolací súd vo vzťahu k namietaným lehotám prvostupňovým súdom poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS 245/2013, IV.ÚS 606/2012, kde ústavný súd konštatoval, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu, keď je známe, že navrhovateľ zaťažil prvostupňový súd, resp. súdy veľkým počtom podaní, musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti či návrhu bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, na čo správne poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj prvostupňový súd. Odvolací súd uvádza, že ohľadne žalobcom tvrdených prieťahov sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, ani nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013 by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie žalobcom uplatnených nárokov. V namietanej veci nešlo o neodôvodnenú nečinnosť všeobecného súdu, kedy by nedodržanie zákonnej lehoty (ktorá v tomto prípade napokon ani nebola zákonom určená) bolo priamo podmienené a spôsobené činnosťou žalobcu. Práve táto okolnosť je tou, ktorá vyvracia záver žalobcu, že súd konal s prieťahmi. Práve naopak, súd musel konať koordinovane a sústredene aj vzhľadom na množstvo podaní žalobcu, keď vo všetkých veciach vzniesol námietku zaujatosti sudcov okresného súdu, o ktorých musel nadriadený súd rozhodnúť v zákonnej lehote (10 dní), pričom námietky boli smerované voči všetkým súdom v obvode Krajského súdu Banská Bystrica. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namieta, že súd sa dopustil viacerých omylov ohľadne namietaných lehôt, odvolací súd konštatuje, že žalobca namieta v odvolaní lehoty vo vzťahu k vydaniu rozhodnutia o poverení, resp. zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, ktorá námietka je irelevantná, keďže v tejto veci sa žalobca domáhal podanou žalobou odškodnenia v dôsledku nedodržania lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Napokon žalobca v odvolaní namieta aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Túto námietku rovnako odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže jednak nemá podklad v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresného súdu a jednak žalobca nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže už nesplnenie čo len jednej z viacerých podmienok zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, má za následok zamietnutie žaloby, v súlade so zásadou hospodárnosti konania by nebolo preto ani potrebné, aby sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku osobitne a podrobne zaoberal splnením ďalších podmienok zodpovednosti za škodu. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.